francoskemu grofu Ivertu, ki je ustanovil društvo krščanskih posestnikov.

Francosko. Na veliki petek so v Parizu framasoni na večih vesečah jedli meseno jed. Neizrečena prevzetnost! Zato se ne smemo čuditi, ako je te dni zvedela pariška policija, da je neki nevarni anarhist ali prekucuh odpotoval iz Londona na Francosko, da hoče umoriti predsednika republike.

Norveško. Ta dežela je precej samostojna, vendar pa pripoznava švedskega kralja. Že dolgo je prepir med njo in Švedsko. Kralj se je te dni izrekel, da se odpove prestolu, ako se ta razpor ne poravna. To je resno poročilo.

Rusko. Na Poljskem so postala ruska oblastva prijazna Poljakom. Velikonočno nedeljo je novi gubernator ali carjev namestnik, grof Šuvalov, s soprogo obiskal nadškofa Popiela, ki je dobil od carja Nikolaja dovoljenje, da se je smel odpeljati v Rim, kjer nadškof več tednov ostane.

Bolgarsko. Časniki v tem tednu poročajo, da je ministerski predsednik Stojlov zadnjič na Dunaju ponovil z Avstrijo vojaško pogodbo, katero je bojda sklenil Stambulov. — Oni dan so bili pri knezu odlični bolgarski Macedonci. Knez jim je priporočal, naj bodo proti Turčiji mirni, kar so mu tudi obljubili.

Srbsko. Volitve v skupščino so končane. Voljenih je 140 naprednjakov in neutralnih, 30 liberalcev in 3 radikalci. Kralj je imenoval le 40 poslancev. Ker so naprednjaki pristaši vlade, je vlada z volitvami zelo zadovoljna.

Azija. Med Japonci in Kitajci je sicer sklenjen mir, vendar ta evropskim vladam nič ne ugaja. Evropske vlade se namreč bojé, da s časom Japonci Evropce v vzhodni Aziji popolnoma izpodrinejo. Evropske vlade se že poganjajo, kako bi ugovarjale sklenjenemu miru. Vojske pa nobena ne bo začela z Japonci, ker je Japonsko — predaleč.

Za poduk in kratek čas.

Dva sta šla skupaj.

(Konec.)

»Tako daleč ste prišli?« vpraša Grudnik. »Pa ne samo to; le pomislite mojo sramoto, moje gospodarstvo bo kupil ta — ptujec. Kdo bo mogel tako drago plačati, kakor Verner? Kos njive za cesto mu nisem hotel prodati, zdaj bo pa dobil celo moje gospodarstvo! Rajši bi Bog ve kam zginil in si svojo trdo bučo tukaj ob drevesu razbil! Imam ženo in tri male otročiče«.

Ko je Brazdar to izgovoril, so se mu oči s solzami napolnile. »Povejte mi pa vi zdaj, katerega odvetnika ste imeli, da vam je tako dobro svetoval, da se niste v tožbo spustili. To je bil najboljši svét; kako drag pa je bil?«

»Še enega vinarja nisem za ta svét plačal«, odgovoril je Grudnik, smehljaje se. »To je bilo tako. Ko je takrat g. Verner zahteval od nas toliko zemlje, da bi si mogel cesto napraviti in ko se je cela občina zoper njega vzdignila, šel sem tudi jaz v mesto, da se o tem posvetujem z odvetnikom. Bilo je ravno neko nedeljo v postu.

Bil sem že blizu mesta, kar zaslišim glas zvonov; vabili so k sv. maši. Tukaj, tukaj se je dragi prijatelj, pot delila. Ena je šla k hiši gosp. odvetnika Žmikavca in druga pa k cerkvi. Zvonovi so peli in v mojem srcu se je tudi glasilo: kam zdaj? — Na levo ali na desno? V tem trenotku sem se spomnil svoje babice, ki so mi od doma odhajajočemu rekli: »Idi, dragi Jože, idi, pa preden kaj začneš, posvetuj se z Bogom. Jaz bom zate molila, da ti Bog dá dobro misel«. — Hotel sem že iti k hiši g. Žmikavca, pa takoj mi je nekaj reklo — potem po sv. maši. In šel sem v cerkev.

In kaj sem tam slišal? Duhovnik, ne veliki, bilo jih je komaj na prižnici videti, so lepo govorili. Vse sem jih lepo razumel, pridigali so ravno in te besede si vsak dan ponavljam: »Kdo namreč zmed vas, kadar hoče stolp zidati, ne séde poprej, in ne razšteje potrebnih izdajkov, ali ima dosti, da ga dodela; da se mu, kadar ustavi dno, in ne more dokončati, ne začno vsi, kateri vidijo, posmehovati, rekoč: Ta človek je začel zidati, pa ni mogel dokončati? Ali kateri kralj, kadar se gre vojskovat zoper drugega kralja, ne séde poprej, in ne premisli, ali more z desetimi tisoči naproti iti tistemu, kateri gre nad-nj z dvajsetimi tisoči? Sicer pošlje, dokler je še daleč, sporočnikov do njega, in prosi mirú.« — Stal sem poleg spovednice, v kateri so drugi duhovnik sedeli. Bil sem takrat posebno ganjen.

»Eh kaj, Jože, pravim sam pri sebi. Že dolgo nisi bil pri sv. spovedi. Spravi se tudi enkrat z Bogom, imaš dovolj poln »žakelj« — izprazni ga tukaj! »Začel sem moliti in prositi sv. Duha, da mi pamet razsvetli, da vse grehe prav spoznam, vest sem si lepo izprašal, srčno žalost in trdni sklep obudil, pokleknil sem, vse grehe razodel duhovniku, in sem jim tudi rekel, zakaj da sem prišel v mesto. Duhovnik so mi rekli, da naj se spominjam besedij, katere so ravno zdaj na prižnici razložili.

»Z bogatinom, milijonarjem se spuščati v vojsko malemu kmetu in zaradi nekaj pedij zemlje za cesto, tega bi vam ne svetoval. Če bi šlo za vaše dobro ime in čast itd., potem pa; s tem pa si ne boste nič škodovali«. Poslušal sem jih. Od tega trenotka pa Boga zahvaljujem za to dobro misel, hodim v cerkev bolj pogosto. In tudi danes grem. Vi se greste poravnavat z odvetnikom, in jaz z Bogom«.

»To vaše poravnanje je seveda bolj po ceni, kakor moje, reče žalostno Brazdar, ko se poravnam z odvetnikom Žmikavcem, pridem tudi za vami. Počakajte me!« — »Počakam«, odgovori veselo Grudnik. — —

Ta resnični dogodek nam je iz lastnega življenja pripovedoval neki kmet, ki ga v tej povesti imenujemo Grudnika. Dostavil je še, da to misel, da je v cerkev šel, mu je sam dobri Bog vdihnil, ker se je tako zognil nesrečni tožbi. — Preden pa so njegovemu sosedu Brazdarju prodali gospodarstvo, poravnal se je s tovarnarjem, ki ni bil tako slab človek. Ker pa Brazdar vendar zaradi dolgov ni mogel več gospodarstva obdržati, kupil ga je tovarnar, ki je Brazdarja pustil na njem za oskrbnika in mu dal lepo službo. — Brazdar je lepo preskrbel vse otroke in zdaj v miru živi.

Iz češčine preložil —n.

Smešnica. »Gospod zdravnik, potožil se je bogat velikojedec, zgubil sem vse veselje do jedi«. — »Le Bog daj«, odgovori zdravnik, »da ga noben ubog človek ne najde, zakaj v dveh dneh bi moral lakote umreti«.

Razne stvari.

(Pomagajmo Ljubljani) in ponesrečenim kranjskim bratom! S tem bomo zahvalili Boga, da nas je obvaroval hujše nesreče o potresu, in pokazali vsemu svetu: Dasi Slovenci nismo združeni politično v jedno celoto, ali popolnoma združeni smo po srcih! Pri nabiranju darov naše upravništvo prav rado posreduje.